

θητοι τὰς προτέρας συζύγους μου και εἰπὲ δν τις ἔξ αὐτῶν ἡδύνατο μὲ σὲ νὰ παραβληθῇ. Ἰδών σε, ἀνεγνώρισα ἐκείνην, ἢν πρὸ πολλοῦ ἐπόθουν, ἐκείνην, ἢν εἰς μάτην ἀνεζήτησα εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐπὶ τῶν ὄχθων τῆς Θαλάσσης, πανταχοῦ τέλος.

» "Εσο σύζυγός μου! θὰ γείνω ἐπιφανῆς ἵνα ὑπερηφανεύησαι δι' ἐμέ, και ὅμοιος πρὸς τοὺς ἀρχικίους ἥρωας θ' ἀνέλθω εἰς τὸ Καπιτώλιον."

Ταῦτα λέγων ἐκίνει τὰς ἴσχνας αὐτοῦ χειρας ὡς ἐν μάχῃ.

«'Αλλ' ὥχι! προσέθηκεν, ἡ ζωὴ εἶναι βραχεῖα και ὁ πόλεμος μακρός· πρέπει ν' ἀποχαιρετίσῃ τις ἐκείνους, οὓς ἀγαπᾷ, πολλάκις δέ, ἐπανερχόμενος νικητής, εύρισκει τὴν ἐστίαν πωλημένην και τὴν κοίτην ἔρημον.

» "Αν προτιμᾶς, θὰ λατρευώμεθα εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο παλάτιον, ὑπὸ τὰς ἑκάριτας τῶν κήπων μου, ἐγὼ δέ, ὃν ὁ κόσμος βλέπει ὡς τύραννόν του, θὰ χρησιμοποιήσω τὴν δόξαν μου εἰς ικανοποίησην τῶν ιδιοτροπῶν σου."

«Ο Ἡλιογάβαλος ἐσιώπησεν, ἵνα ἦδη τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων του. Οὐδὲν ἔδεικνυεν ὅτι ἡ Φαῦστα ἐκάμφη ἐκ τῶν τρυφερῶν ἐκείνων λόγων, καιτοι δὲ ἐπίεσεν αὐτὴν ν' ἀπαντήσῃ, ἐκείνη ἔξηκολούθει κρατοῦσα καταφρονητικὴν σιγήν.

Σύριος τις εὐνοῦχος τότε ἐπλησίασε τὸν αὐτοκράτορα και τῷ εἶπεν:

«Ο Μίθρας δὲν ἔκοιμηθη· διατί δὲν τὸν καλεῖς; αὐτὸς γνωρίζει μυστήρια, δι' ὃν ὑποτάσσει τὰς θελήσεις. Διάταξον αὐτὸν λοιπὸν νὰ ὑποτάξῃ τὴν γυναικα ταύτην διὰ τῆς ἰσχύος τῆς τέχνης του».

«Ο Ἡλιογάβαλος ἀπεδέξατο μετὰ χαρᾶς τὴν πρότασιν, ὃ δὲ εὐνοῦχος ἔσπευσε νὰ φέρῃ τὴν διαταγήν.

Γ

Μετ' οὐ πολὺ ἀριστος βοὴ ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τοῦ σοφοῦ ἀνδρός. Νεανίσαι τινες ἀγένειοι, περιβεβλημένοι μακρὰς λινὰς ἐσθῆτας, ἀπῆλθον πρῶτοι και ἐτάχθησαν πέριξ τοῦ θρόνου. Ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῶν ἔλαμψεν ἡ εἰκὼν τοῦ θεοῦ Ἡλίου· ἡ κεφαλὴ αὐτῶν ὅλως κεκαρμένη ἢν ἀσκεπτής εἰς τοὺς πόδας ἔφερον φύλλα φοινίκων, εἰς δὲ τὰς χειράς ἐκράτουν σειστρα ἔξ ὄρειχαλκου, ἀτινα κατὰ διαλείμματα ἔκρουν.

«Ο Μίθρας ἐφάνη εἰτα.

Ούτος ἡν ἀνὴρ πεντήκοντα πέντε ἔτῶν, ὑψηλὸς και μεγαλοπρεπής· εἶχε μέλανας και ἔξωχας ζωηροὺς ὄφθαλμούς, τὴν δὲ ρῆνα κεκαρμένην ἡ γενειάς αὐτοῦ κατήρχετο μέχρι τῆς ζώνης. Η λευκὴ αὐτοῦ ἐσθῆτης ἐκαλύπτετο δι' ἐρυθρῶν κεντημάτων παριστώντων οὐρανίας σφαίρας ἐν μέσῳ παραδόξων εἰκόνων. Αἱ χειρίδες και τὸ κατώτερον τῆς ἐσθῆτος αὐτοῦ μέρος ἔφερεν ἐπιγραφὰς εἰς χαρακτήρας Χαλδαϊκούς. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερε τιάραν ἀπαστράπτουσαν ἐκ τῶν πολυτίμων λίθων, και ἐκράτει μικρὰν ράβδον ἔξ ἐλε-

φαντόδοντος ἔχουσαν λαβίδα ἐκ κρυστάλλου κεκοσμημένου διὰ πολυτίμων λίθων.

Προεγώρησε μὲ βῆμα βραδὺ μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος, διὰ ἐχαιρέτισε διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς.

«Ω νιὲ τῆς θείας Σοέμιδος, εἶπεν, ἡ καρδία μου ἀγάλλεται ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τῶν ὅσων πράττεις διὰ τὴν θρησκείαν μας. Δὲν σὲ κατέστησα εἰς μάτην κατὰ τὴν παιδικήν σου ἡλικίαν μύστην τῶν μυστηρίων και τοῦ μεγαλείου τοῦ Θεοῦ, διὰ ὑπηρετῶ. Δὲν ἐλησμόνησας ὅτι διὰ τῶν χειρῶν μου ἀλλοτε περιεβλήθης ἵερὸν χαρακτήρα και ὅτι οἱ ὄφθαλμοί σου ἐθεώρησαν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὅσον εἶναι δυνατοί θυητῶν ὄφθαλμοί ν' ἀτενίσωσιν αὐτό. Ο Ἡλίος ικανοποιηθῇ και σὲ εὔχαριστει δι' ἐμοῦ· ἡ ἰσχυρὰ αὐτοῦ προστασία ἐκτείνεται ἐπὶ σοῦ· δὲν θὰ βρδύνης νὰ ἐννοήσῃς τ' ἀποτελέσματα.

— Δέχομαι τὸν οἰωνόν, ἀπήντησεν ὁ Ἡλιογάβαλος, και ζητῶ πάραυτα τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων σου. Βλέπεις τὴν γυναῖκα ταύτην ἔκρινα αὐτὴν ἀξίαν ὡς σύζυγόν μου, ἀλλ' αὐτη ἀρνεῖται τὴν τιμὴν και μὲ ἀποφεύγει. Μετάβλητον αὐτὴν διὰ τῆς ἰσχύος σου και δὲν θὰ σοὶ εἴμαι ἀγνώμων».

«Ο Μίθρας ὑπέλασε :

«Τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων ὑποτάσσεται τοῖς βασιλεῦσιν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα αὐτῶν ὑπακούει εἰς τοὺς ὑπηρέτας τῶν θεῶν. Ο Ἡλίος μοὶ παρέσχεν ἀπόλυτον κυριαρχίαν ἐπὶ τῶν ψυχῶν ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀγρυπνιῶν, τῶν παρακλήσεων και τῶν νηστειῶν μου».

«Εστράφη πρὸς τὴν Φαῦστα και εἶπε :

«Μὴ ἐκπλήττεσαι ἀν ἡ καρδία τῆς γυναικὸς ταύτης ἔμεινεν ἀναίσθητος εἰς τὰς προτάσεις σου. Βλέπω σαφῶς ἐν τῷ νῷ αὐτῆς διὰ μέσου τοῦ φθαρτοῦ σώματός της. Μέχρι σήμερον ἡ Φαῦστα δὲν ἔγνωρισε τὸ πῦρ, ὅπερ φλέγει τὰς ἀλλας γυναικας· δὲν ἀφέθη ἔτι εἰς τὰς παραφορὰς τοῦ ἔρωτος· τὰ χείλη της δὲν ἔγινασαν φλεγόμενα τὸ ποτήριον τῆς ἡδονῆς. Δὲν ἔγάπησεν εἰμὶ ἐκυτήν, και μονον τὴν καλλονήν της ἐσεβάσθη. Η Αφροδίτη, δυσαρεστηθεῖσα διὰ τοῦτο, τῇ ἐνέπνευσε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀρνηθῇ δεσμόν, δι' ὃν πᾶσα ἀλλη θὰ ἦν εύτυχης και ὑπερήφανος.

«Η ἐπέμβασίς μου θ' ἀποτρέψῃ τὸ δυστύχημα τοῦτο, θὰ κατευνάσῃ τὴν ὄργην τῆς θεῖας και θὰ ἔξαγαγῃ τῆς ἀπάτης τὴν ἀπειθὴ αὐτήν».

Ταῦτα εἶπὼν ὁ Μίθρας ἔκυψε τὴν κεφαλὴν σταυρώσας τὰς χειράς. Μετὰ τοῦτο ἀνέκυψε, και τὸ πρόσωπόν του ἐφάνη μεταμορφωθέν· εἶχε καταστῆ νέος και ὥραῖος ὡς θεός.

«Ικέτευσα, εἶπεν, ἡ δὲ Αστάρτη εἰν εὐμενῆς ἡμῖν· τὰ οὐράνια πνεύματα σπεύδουσιν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου. Θυητοὶ ἔδετε αὐτά».

[Ἐπεται συνέχεια].

ΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ
πᾶν θιβλίον ἀποστελλόμενον πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.
—
Οι ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωσι πλέον ἡ ἡπαξ τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἀποστελλομένου θιβλίου, συναποστέλλουσι και 50 λεπτὰ δ' ἔκαστον στέχον και δ' ἐκάστην δημοσίευσιν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ, η Ἐπιτομὴ τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν νεωτερίων ἀναφενέντων νέων θεραπευτικῶν ἔργων μετὰ τῶν συνταγῶν τῶν νέων φαρμάκων, ἐκδίδονται διὰ τοῦ μηνὸς ὑπὸ Α. Δ. Χρήστοβιτς, ιατροῦ. «Εκαστον τεῦχος τιμᾶται λεπτῶν 25. — Εν Αθηνais, 1889.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΟΝ ΕΚΛΕΚΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμᾶται σημειοῦνται χάρις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις και τῷ ἔξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Τὸ Κατηγοριακόν Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοέρ····· Δρ. 1,50 (1,70)

«Ματθίλδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σύνη. ······ Δρ. 7 (8)

«Ζίλ Βλά» μυθιστόρημα ······ Δρ. 5 (6)

«Παράπτωσις και Μεταμέλεια», ἡτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστόρεια Maximilien Perrin(οἰδόκλητον τὸ ἔργον)δραχμὰς 3,50 (3,70)

«Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, οὗον, μετάφρασις Λάζαρου Εὐνί Λη., δρ. 3. (3,30)

«Δέων Λεωνίτς», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μετάφρασις Ι. Ισιδ. Σκυλίσση Δρ. 1,50 [1,80]

«Τὰ Δύο Λίκνα» Αἰμιλίου Ρισούργ. δρ. 1,50 [2]

«Η Όραία Παρισινή»····· λεπ. 60 (70)

«Παρισιών Απόκρυφ», μυθιστορία Εὐγενίου Σύνη, μετάφρασις Ι. Ισιδ. Σκυλίσση (τόμοι 10)····· Δρ. 6 [7]

«Ο Διαβόλο - Σίμων, μυθιστορία Ponson-De) Τερραί····· Δρ. 1,50 (1,70)

«Μπουμπουλίνα - Αρκάδιον», Δράματα δηλ. Γ. Ανδρικοπούλου····· Δρ. 3 [3,6]

«Η Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου Βέρων····· δρ. 1 (1,20)

«Τὰ Απόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολά ······ Δρ. 3 (3,30)

«Η Γυναικες, τὰ Χαρτιά και τὸ Κρατό», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθου N. Τριανταφύλλου ······ Δρ. 1 [1,20]

Πορώματα I. Γ. Τσακασάνου δρ. 3. (3,20) Χρυσόδετα ······

«Μαρία Αντωνέττα», ὑπὸ Γ. Ράμα, τραγικὸν ιστορικὸν μελόδραμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ Ζακύνθου μουσικοδιδασκάλοι Παύλου Καρέρ, μετάφρασις Γ.Κ. Σφήκα λ.50 [55]

«Μίστιμέρα εἰς Μαδέρα», μυθιστορία Παύλου Μαντεγάτσα, δραχ. ······ 1,50 (1,60).

«Οι Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτεζέργης», μυθιστορία Ξαβίε Μαρμέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας ······ Δρ. 4,50 [1,70]

«Διάδολος ἐν Τουρκίᾳ», ἡτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινούπολει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. «Ἐδοσίς δευτέρα, ἀδείᾳ τοῦ συγγραφέως, ἐν ἡ προστεθή ἐτέλει και τὸ δράμα «Η καταστροφὴ τῶν Γεννιτσάρων». Τόμοι 2····· Δρ. 5. [5,50]

«Αἱ Έχθραι Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès····· δρ. 1,50 (1,70)

«Η Ἡραὶ τῆς Ελληνικῆς Επαγαστάσεως», μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο δργώδεις τόμους····· Δρ. 4 [4,50]

«Ο Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετάφρασις Κλεάνθου N. Τριανταφύλλου δρ. 2 [2,20]